

ស្ថានភាពទី ២ ៖ ឃ្លែ—តើការខិតខំរបស់ខ្ញុំគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើអ្វី ដែលព្រះអម្ចាស់ បានបង្គាប់ដល់ខ្ញុំដែរឬទេ ? (យ៉ូហាន ៦:៥-១៤)

សៀវភៅសិស្សព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីសម្រាប់ថ្នាក់សិក្សាសាលា

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់បានឃើញហ្វូងមនុស្សកំពុងមកជិតនោះ ពួកសិស្សក៏យន្តាចថា ពួកគេគ្មានអាហារគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាបរិភោគ ។

សូមសិក្សាដំណើររឿងដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានអាហារដល់មនុស្ស ៥០០០ នាក់នៅក្នុង យ៉ូហាន ៦:៥-១៤ ដោយស្វែងរក និងគូសចំណាំកស្តុកានៃគោលការណ៍នេះ ៖ នៅពេល យើងថ្វាយដល់ព្រះអង្គសង្គ្រោះនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងមាន នោះទ្រង់អាចបង្កើនកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់យើង ដើម្បីសម្រេចនូវព្រះរាជបំណងរបស់ទ្រង់ ។

- តើអ្នករកឃើញអ្វីខ្លះនៅក្នុងខគម្ពីរទាំងនេះ ដែលគាំទ្រដល់គោលការណ៍នេះ ?
- តើអ្នកគិតថា ពួកសិស្ស ឬក្នុងប្រុសរូបនោះមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា ចំពោះអ្វីដែលពួកគេត្រូវផ្តល់ ប្រសិនបើប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្វីដែលត្រូវការនោះ ?

សូមអានសេចក្តីផ្តើមការណ៍ដូចខាងក្រោមដោយស៊ីស្ទើរ មីឈែល ឌី ក្រេហ្គ ទីប្រឹក្សាទីមួយក្នុងគណៈប្រធានយុវនារីទូទៅ ៖

តើបងប្អូនធ្លាប់មានអារម្មណ៍ថា ទេពកោសល្យ និងអំណោយទានរបស់បងប្អូនគឺតិចតួចណាស់សម្រាប់កិច្ចការដែលនៅខាងមុខដែរឬទេ ? ខ្ញុំធ្លាប់មានអារម្មណ៍បែបនោះ ។ ប៉ុន្តែបងប្អូន និងខ្ញុំអាចថ្វាយអ្វីដែលយើងមានជូនដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់នឹងបង្កើនការខិតខំរបស់យើង ។ អ្វីដែលបងប្អូនមានគឺលើសពីគ្រប់គ្រាន់ទៅទៀត—សូម្បីតែជាមួយ គុណវិបត្តិ និងភាពទន់ខ្សោយជាមនុស្សរបស់បងប្អូនក្តី—*ប្រសិនបើ* បងប្អូនពឹងផ្អែកលើព្រះគុណនៃព្រះនោះ ។ (មីឈែល ឌី ក្រេហ្គ « Divine Discontent » *Ensign* ឬ *Liahona* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ទំព័រ ៥៤)

- តើវិធីខុសៗគ្នាអ្វីខ្លះដែលយើងអាច « ថ្វាយអ្វីដែលយើងមានដល់ព្រះគ្រីស្ទ ? »
- តើអ្នកបានរៀនអ្វីខ្លះ ចេញពីដំណើររឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលប្រទានអាហារដល់មនុស្ស ៥០០០ នាក់នេះ ដែលអាចជួយដល់នរណាម្នាក់ដែលមានការព្រួយបារម្ភថា អ្វីៗដែលពួកគេ អាចផ្តល់ឲ្យ នឹងមិនគ្រប់គ្រាន់ឡើយ?

នៅពេលអ្នករៀបចំចែកចាយនូវអ្វីដែលអ្នកបានរៀន សូមគិតពីឧទាហរណ៍ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ឬក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សដទៃ នៅពេលអ្នកបានឃើញព្រះអង្គសង្គ្រោះបង្កើនការខិតខំរបស់ នរណាម្នាក់ ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការរបស់ទ្រង់នោះ ។